

Sygn. akt II K 268/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Paszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Renata Snopek

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Belchatowie Beaty Góralskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 sierpnia 2017 roku

sprawy **K. S.** urodzonego (...) w P., syna S. i A. zd. S.

oskarżonemu o to, że w dniu 23 kwietnia 2017 r. o godz. 01:05 w ruchu lądowym w B. na ul. (...), woj. (...) jechał jako kierujący samochodem osobowym m-ki F. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,79 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego **K. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec **K. S.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem pojazdów, do których prowadzenia wymagana jest kategoria (...);
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od **K. S.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od 23 kwietnia 2017 roku.;
5. pobiera od oskarżonego **K. S.** 80 (osiemdziesiąt) złotych opłaty i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt II K 268/17

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie

z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążyących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez K. S. co prawda jest znaczny, ale zachodzi szereg okoliczności, które skłoniły sąd do złagodzenia środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów. Oskarżony godził w dobro o niekwestionowanej wartości społecznej, a to w bezpieczeństwo komunikacji, ale są pewne powody, by wyłączyć z zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych pojazdy, do których prowadzenia niezbędna jest kategoria prawa jazdy (...). Postępowanie dowodowe dowiodło istnienie okoliczności, które obniżają stopień winy i powodują, że sąd oskarżonego potraktował łagodniej. Nie można tracić z pola widzenia faktu, że sam ustawodawca w art. 42 § 2 k.k. stwierdził, że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów określonego rodzaju. Zatem nie w każdym przypadku należy wyłączyć kierowcę, który prowadził pojazd mechaniczny z ruchu drogowego. Oskarżony K. S. nie był karany. Ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci i żonę. Przede wszystkim wyjaśnił, że od 14 lat czyli całe zawodowe życie jest kierowcą. Orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych pozbawiłoby go możliwości kontynuowania zatrudnienia, a tym samym znacznie pogorszyło jego sytuację życiową. Tym bardziej, że jest zatrudniony jako kierowca na umowę na czas nieokreślony. Dla sądu istotna jest też postawa oskarżonego w toku postępowania. Przyznał się do winy i wyraził skruchę. Nadto W. S. poruszał się po drodze publicznej w godzinach nocnych tj. ok 01.00. Natężenie ruchu o tej godzinie jest dużo mniejsze niż w dzień. Tym samym stwarzane zagrożenie jest dużo niższe. W związku z tym Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat wyłączając z tego zakazu pojazdy, do których niezbędna jest kategoria (...).

Stosownie do art. 63 § 4 kk sąd zaliczył na poczet zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 kwietnia 2017 r.

Mając również na względzie prymat kar wolnościowych Sąd na podstawie art. 178 a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 80 stawek dziennych uznając, iż jest to adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Ustalając rozmiar stawki dziennej grzywny na 10 zł Sąd kierował się wysokością dochodów oskarżonego i jego sytuacją majątkową.

Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000zł, które w obecnym stanie prawnym jest obligatoryjne w przypadku skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe uznając, że ich uiszczenie dla oskarżonego nie będzie nadmiernie uciążliwe.

Na koszty sądowe złożyły się wydatki związane z uzyskaniem karty karnej i ryczałtu za doręczenia zaś opłatę wymierzono zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272) w wysokości odpowiadającej 10 % wymierzonej grzywny.